



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11.10.2011 v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Šilhavského a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a JUDr. Slavomíra Círhana odvolání obž. [REDACTED], nar. [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.2.2011, č.j. 4 T 114/2010-224, a rozhodl *t a k t o* :

Z podnětu odvolání obž. [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu *zrušuje*.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu *rozhoduje* tak, že:

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED], občan [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED],

uznává se vinným tím, že

- 1) dne 22.7.2009 v době kolem 9.00 hodin v Českých Budějovicích, v ulici [REDACTED] č.p. [REDACTED], vyhledal v kanceláři společnosti [REDACTED], jednatele společnosti [REDACTED], nar. [REDACTED], a sdělil mu, že pokud mu neponechá reklamy na mostech, které má v pronájmu, bude po jeho osobě požadovat

zadostiučinění, dále mu sdělil, že ví, kde bydlí, že „jeho dům je pěkný a že by tak pěkný být nemusel a mohl by lehnout popelem“ a následně dne 7.10.2009 v době kolem 13:40 hodin v [REDACTED], v ulici [REDACTED] před domem č. [REDACTED], tedy v místě trvalého bydliště manželů [REDACTED] a [REDACTED], projel několikrát spolu s dosud neustanoveným mužem v automobilu kolem této nemovitosti a poté oslovil [REDACTED], nar. [REDACTED], která byla na zahradě a dotázal se jí, zda v tomto domě bydlí pan [REDACTED], a když se ho po kladné odpovědi zeptala, zda má manželovi něco vyřídit, odpověděl jí, že se jmenuje [REDACTED] a pan [REDACTED] bude určitě vědět, o co se jedná, a poté odjel, čímž v poškozeném [REDACTED] vzbudil důvodnou obavu, že své výhrůžky ze dne 22.7. 2009 vykoná,

- 2) dne 7.10.2009 v době kolem 13:50 hodin v Českých Budějovicích, v ulici [REDACTED], navštívil ve společnosti tří mužů sídlo společnosti [REDACTED], s tím, že chce hovořit s panem [REDACTED] a poté, co mu pracovník firmy [REDACTED], nar. [REDACTED], sdělil, že tento není přítomen, udeřil jej v zasedací místnosti v prvním patře budovy pěstí do levé části hrudníku a dále do obličeje a sdělil mu, „že mu nikdo jeho plachty sundávat nebude, jestli to pochopil, že už ví, jak se jmenuje, že si zjistí, kde bydlí, ať dá okamžitě výpověď, že za firmu se neschová“, současně poškozeného vyzval, aby obsah jejich rozhovoru vyřídil panu [REDACTED] a dodal, že na něj si také počká „jestli ještě na něco sáhnou“, poté [REDACTED] udeřil pěstí do obličeje a z místa i s ostatními muži [REDACTED] odešel, čímž v [REDACTED], nar. [REDACTED], vyvolal důvodnou obavu o život a zdraví jeho osoby a jeho rodiny,

tedy

- jiného násilím, pohrůzkou násilí a pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a opominul,

čímž spáchal

- trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen tr. zákon),

a odsuzuje se

podle § 235 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na 10 (deset) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dva) roky.

Odůvodnění:

Napadeným rozhodnutím byl obž. [REDAKCE] uznán vinným jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku, jež bylo kvalifikováno jako trestné činy vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 tr. zákona a za tyto byl odsouzen podle § 235 odst. 1 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody na 12 měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odložen na dvouletou zkušební dobu.

Proti tomuto rozsudku podal obž. [REDAKCE] v zákonem stanovené lhůtě odvolání, jež vymezil do všech jeho výroků. Odvolatel se podaným opravným prostředkem domáhá zrušení odsuzujícího rozsudku a vydání rozhodnutí, jímž by byl v plném rozsahu obžaloby zproštěn. Prostřednictvím zvoleného obhájce odvolatel v odůvodnění opravného prostředku namítá, že jeho vina na deliktech násilné povahy prokázána nebyla, nalézací soud se nedostatečně vypořádal s jeho obhajobou, jakkoliv byla tato podpořena dalšími v hlavním líčení provedenými důkazy. Obž. [REDAKCE] namítá dále, že souběh kriminálních deliktů, jak jimi okresní soud kvalifikoval objasňovaný skutek, je vyloučen. Nebyly tak dány podmínky pro uložení „*souhrnného*“ trestu.

Podává-li se ze svědecké výpovědi [REDAKCE], že výhrůžky obžalovaného, jak je popsal, nebral vážně, nebyly tyto způsobilé zapříčinit v životě poškozeného jakéhokoliv omezení. Část objasňovaného pachatelova jednání navíc nebyla vůči osobě [REDAKCE] vůbec cílena. Oprávněnost jednání obž. [REDAKCE] vůči zástupcům obchodní společnosti [REDAKCE] má být potvrzena obsahem nájemní smlouvy, jejímž předmětem je pronájem plochy k reklamním účelům. Jakkoliv bylo provedení takového důkazu, který byl dostupný, obžalovaným navrženo, soudem proveden nebyl. Skutkové okolnosti nepotvrzují, že by požadavky obž. [REDAKCE] vůči představitelům obchodní společnosti [REDAKCE] byly neopodstatněné.

Za porušení procesních pravidel považuje odvolatel postup soudu, který v rozporu s jeho návrhem neprovedl důkaz úředními záznamy, jež obsahují prvotní vyjádření poškozeného a svědků události. Je-li jejich obsah i v zásadních momentech odlišný od pozdějších svědeckých výpovědí, svědčí to o nevěrohodnosti slyšených osob. Ignorací dostupného důkazu bylo porušeno právo obžalovaného na spravedlivý proces. Tímto je proto navrženo přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu ČR k posouzení ústavnosti soudem aplikovaného postupu.

Dále obž. [REDAKCE] namítá, že na nevěrohodnost svědectví [REDAKCE] má být usuzováno na podkladě jejího zjevně nepravdivého tvrzení, že obžalovaný měl do místa jejího bydliště cestovat vozidlem tov. zn. Volkswagen stříbrné barvy, opatřeného z jeho boční strany nápisem [REDAKCE], jakkoliv takovým automobilem obž. [REDAKCE] nedisponoval. Na podkladě časových údajů

udávaných svědkyní [REDAKCE] je účast obž. [REDAKCE] na činu ze dne 7.10.2009 vyloučena. Okresní soud dle odvolatelova náhledu nedostatečně osvětlil, na podkladě jakých poznatků neshledal výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] spolehlivé. Odsuzující rozhodnutí, a to rovněž bez patřičného osvětlení, nalézací soud vydal na podkladě výpovědi poškozeného [REDAKCE], jeho manželky [REDAKCE] a zaměstnance obchodní společnosti [REDAKCE], v níž poškozený působí jako jednatel, [REDAKCE]. Takto jím bylo rozhodnuto, jakkoliv jsou usvědčující důkazy zpochybněny objektivním zjištěním o pohybu obžalovaného v inkriminované době a neexistenci vozidla opatřeného nápisem, jak jej popsala dříve jmenovaná. Úvahy soudu o násilnických sklonech [REDAKCE] nemají žádného objektivního podkladu.

Výše zmíněny toliko podstatné údaje odvolatelovy argumentace. Tyto blíže rozvedeny v písemném odůvodnění oprávněného prostředku, jež je založeno na č.l. 238 – 241 spisu.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.

Podá-li oprávněná osoba odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výročkům odvolání podáno.

Krajský soud ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal napadený rozsudek, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil tak následná zjištění a závěry:

V řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné závažné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Odvolací soud shledává, že jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před okresním soudem, byly dodrženy veškeré předpisy, které mají zabezpečit právo obžalované osoby na obhajobu i řádné objasnění věci. Shledává rovněž, že okresní soud provedl důkazy v rozsahu § 2 odst. 5 tr. řádu a zjistil skutkový stav, o němž netřeba mít pochybností. Dokazování zaměřil na zjištění osoby pachatele a prokázání jak objektivní, tak subjektivní stránky skutkové podstaty zažalovaného deliktu. Provedené důkazy hodnotil v souladu s pravidly upravenými ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a vyvodil logické závěry ohledně pachatelství obž. [REDAKCE] na vyděračském konání cíleném vůči jednateři konkurenčního podnikatelského subjektu.

Lze shrnout, že okresní soud po dokazování, které lze označit za úplné, hodnotil v dané trestní věci dvě skupiny důkazů. Konstatoval, že jakkoliv je výpověď obž. [redacted] podpořena svědeckými výpověďmi [redacted] a [redacted], nelze tyto důkazy označit za přesvědčivé. Tento závěr nalézacího soudu je podpořen konstatovanými markantními rozdíly výpovědí jmenovaných osob ohledně jejich účasti na objasňované události. Zatímco [redacted] uvedl, že dne 7.10.2009 v kanceláři společnosti [redacted] nebyl a zdržoval se toliko v přízemí budovy, [redacted] vypověděl, že společně s ostatními se zdržoval v patře objektu, do kanceláře však vstoupil toliko obžalovaný. [redacted] pak uvedl, že obžalovaného při jednání v kanceláři doprovázela další osoba.

Oproti posledně uvedenému shledal okresní soud druhou skupinu důkazů zastoupenou zejm. výpovědí poškozeného [redacted], jeho manželky [redacted] a [redacted], jež byly podpořeny i důkazy dalšími, konzistentní a prosté výraznějších rozporů. Fyzický útok obžalovaného na [redacted] je nepřímo potvrzován svědectvím [redacted] a [redacted]. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozvedl, na podkladě jakých svých poznatků shledal v dané trestní věci usvědčující důkazy spolehlivé pro odsuzující výrok. Vyslovil závěr, že nečiní žádných poznatků o tom, že by zejm. osoby, které na sporu procesních stran (obžalovaný x poškozený) nejsou nikterak zainteresovány, podaly křivou svědeckou výpověď se záměrem obžalovaného z pachatelství na činu křivě obvinít.

Sklony obž. [redacted] k násilným verbálním projevům shledal nalézací soud mj. z obsahu svědectví [redacted] a [redacted], jimž obžalovaný rovněž vyhrožoval, a zejm. pak z výpovědi [redacted], jehož obžalovaný urážel a užil vůči němu výhrůžek pro výkon pravomocí úřední osoby.

Uzavřel-li okresní soud, že obž. [redacted] pod pohrůžkou těžké újmy (zničení rodinného domu) nutil, aby něco konal či opomenul a současně jinému vyhrožoval jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, kvalifikoval takové pachatelovo jednání jako trestné činy vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona v souběhu s násilím proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 tr. zákona.

Po zohlednění dosavadní bezúhonnosti obž. [redacted], kdy jiných polehčujících okolností okresní soud neshledal, potrestal jej sankcí odnětí svobody vyměřenou v první třetině zákonných možností. Současně rozhodl o podmíněném odkladu výkonu tohoto trestu na zkušební dobu stanovenou v trvání dvou let.

Podle ust. § 263 odst. 7 tr. řádu může odvolací soud z hlediska změny či doplnění skutkových zjištění přihlížet jen k důkazům, které jím byly provedeny ve veřejném zasedání; tyto důkazy hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním

líčení. Odvolací soud je vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch, které sám ve veřejném zasedání znovu provedl.

Z výše citované procesní zásady je zřejmé, že je výsostným právem soudu prvního stupně hodnotit důkazy, které zákonem stanovenou procedurou provedl. Pakliže v rámci nalézacího řízení osoby poškozené a svědky objasňované události vyslychá a má tak možnost prováděné důkazy bezprostředně konfrontovat s obhajobou obžalovaného, má tak pro takové hodnocení ty nejlepší předpoklady.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel. Vyložil rovněž, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů, zejm. pokud si tyto vzájemně odporovaly, řídil. Stejně tak přiléhavým způsobem osvětlil, pro jaké důvody shledal obhajobu obž. [REDAKCE], který své pachatelství na vyděračském jednání popřel, účelovou. V tomto směru odůvodnění napadeného rozsudku vyhovuje požadavkům ust. § 125 odst. 1 tr. řádu.

Jakkoliv je z výše uvedeného zřejmé, že odvolací soud neshledal odvolatelovy výtky týkající se nedostatečného objasnění skutkového stavu a nesprávného hodnocení důkazů oprávněné, patří se nad rámec argumentace soudu prvního stupně uvést následně:

Neodpovídá skutečnosti, že by obsah svědectví podaného [REDAKCE] pachatelství obž. [REDAKCE] na objasňovaném činu, k němuž došlo dne 7.10.2009, vylučoval. Naopak touto udávané údaje zcela zapadají do průběhu skutkového děje, jak byl okresním soudem zjištěn, včetně údaje o vozidlu tov. zn. Volkswagen stříbrné barvy, v němž obžalovaný uvedeného dne cestoval, jak ve své výpovědi uvedla [REDAKCE]. Jakkoliv nebylo objektivizováno, zda vozidlo bylo či nebylo opatřeno nápisem [REDAKCE], jak při podávaném svědectví posledně jmenovaná uvedla, není tím nikterak zpochybněno její tvrzení, že osoba, se kterou v místě bydliště hovořila, byl právě obžalovaný.

Obž. [REDAKCE] nikterak nepopřel, že dne 7.10.2009 sídlo obchodní společnosti [REDAKCE] navštívil. Liší-li se jím udaný popis jednání s popisem události udaným [REDAKCE], lze ve shodě s argumentací soudu prvního stupně poukázat na svědectví [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří popsali chování [REDAKCE] po odchodu obžalovaného a jeho doprovodu z objektu, kdy z něho bylo zřejmé, že tento byl fyzicky napaden. Ani odvolací soud nemá o věrohodnosti svědectví těchto osob žádných pochybností.

Namítá-li odvolatel, že okresní soud nikterak nezkoumal oprávněnost jeho požadavků vůči představitelům obchodní společnosti [REDAKCE], lze oponovat, že tato není pro posouzení věci rozhodná. Podstatné je, zda se obž. [REDAKCE] respektu svých požadavků na to, aby osoby jiné něco konaly či se konkrétního konání zdržely, domáhal násilím nebo pohrůzkou jeho užití či pohrůzkou způsobení jiné těžké újmy. Ohledně

této podstatné otázky nalézací soud uzavřel, že obž. [REDAKCE] se vůči představitelům konkurenčního podnikatelského subjektu zákonem předpokládaných násilných projevů dopustil.

Neodpovídá skutečnosti, že by poškozený [REDAKCE] výhrůžky obžalovaného nevnímal jako vážné. Pakliže prvou z těchto ignoroval, sled událostí, jež byl završen fyzickým napadením [REDAKCE], jej přiměl k požadavku policejního zákroku, jehož se domáhal na podkladě podaného trestního oznámení.

Závěr okresního soudu o sklonech obž. [REDAKCE] k násilným projevům má podklad v provedených důkazech. O jeho výhrůžkách způsobením zdravotní újmy shodně vypovídají osoby, které k sobě nemají žádný vztah a ani se osobně neznají (viz kupř. svědectví [REDAKCE] a [REDAKCE] x [REDAKCE]). Okrajově se patří zmínit, že poukazuje-li obžalovaný na blízký vztah [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří dle jeho poznatků mají být spolužáky, neodpovídá toto zjištění, je-li mezi jmenovanými osmiletý věkový rozdíl, skutečnosti.

Veškerá učiněná zjištění nasvědčují tomu, že obž. [REDAKCE] při prosazování svých zájmů neváhá přistoupit k verbálnímu osočování osob, vůči nimž jsou jeho požadavky cíleny, včetně užívání výhrůžek způsobením závažné újmy a v neposlední řadě i přímo užitím násilí. Skutková zjištění, jak je okresní soud vyjádřil ve skutkové větě rozsudečného výroku, mají oporu v provedených důkazech. S těmito se senát odvolacího soudu plně ztotožňuje.

Opět jen okrajově se patří zmínit, že namítá-li odvolatel, že nebyl proveden důkaz listinami, které předložil, je z protokolu o hlavní líčení ze dne 28.2.2011 zjištěno, že okresní soud postupoval v souladu s ust. § 213 odst. 1 tr. řádu, přičemž žádná ze stran svého oprávnění nahlédnout do listin založených ve spisovém materiálu, včetně obžalovaným předložené smlouvy o nájmu reklamních ploch, nevyužila.

Obsahem úředních záznamů pořízených postupem podle § 158 odst. 5 tr. řádu jsou toliko policejním orgánům podaná vysvětlení, jsoucí podkladem pro rozhodnutí soudu, zda k věci vytěžená osoba bude předvolána k podání svědectví. Pakliže vyhotovené záznamy neobsahují náležitosti požadované na řádný procesní úkon (poučení osoby v procesním postavení svědka či vyrozumění obžalovaného nebo jeho obhájce o konání výslechu), nelze obsah těchto úkonů jakkoliv hodnotit. Návrh na přerušení trestního řízení a vyvolání řízení u Ústavního soudu ČR není opodstatněný. V posuzované trestní věci okresní soud respektoval veškerá procesní pravidla. Obžalovaný i jeho obhájce, kteří se hlavního líčení po celou dobu jeho konání účastnili, měli možnost od každého z vyslychaných svědků požadovat vysvětlení jejich rozporných tvrzení, byly-li tyto jimi zaznamenány, postupem podle § 212 odst. 1, 2 tr. řádu. Není zjišťováno, že by takové oprávnění bylo stranám odepřeno. Pakliže jimi nebylo využito, nelze zpochybňovat validitu výpovědí svědky podaných v řízení před soudem.

Námítka nedostatečného rozsahu dokazování a vadného hodnocení provedených důkazů tak není přiléhavá.

Jakkoliv ke skutkovým závěrům soudu prvního stupně nelze mít výhrad, právní kvalifikace skutku je poznamenána vadou. Obž. [REDAKCE] vůči jinému sice užil výhrůžky i jinou těžkou újmou způsobem, kterým mohl vzbudit důvodnou obavu, že jejímu obsahu dostojí, avšak tato byla prostředkem k vynucení určitého chování poškozeného. V takovém případě je souběh deliktů, jejichž znakem je užití výhrůžek, vyloučen. Vada právní kvalifikace skutku byla odvolacím soudem z podnětu podaného opravného prostředku napravena. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009.

Stejně jako okresní soud posuzoval i soud odvolací trestnost objasněného jednání podle hmotně právní normy účinné v době dokonání skutku. Respektoval tak zásadu upravenou v ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku (obdobně § 16 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009), dle níž se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době jeho dokonání; podle zákona pozdějšího pak jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Podle účinné normy lze za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku uložit trest odnětí svobody na 6 měsíců až 4 léta, a to oproti sankci odnětí svobody až na 3 roky, kterou lze uložit za trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona.

Nepřitěžuje-li obž. [REDAKCE] souběh trestných činů, shledává odvolací soud podmínky pro jeho mírnější potrestání, nežli byl obžalovaný postižen soudem prvního stupně. Výkon obžalovanému uloženého trestu odnětí svobody, a to ve výměře určené pod hranicí prvé třetiny zákonných možností, se podmíněně odkládá na dvouletou zkušební dobu. Po toto období, počínaje právní mocí odsuzujícího rozsudku, bude chování obžalovaného soudem sledováno. V případě zjištění, že by tento ve zkušební době podmíněného odsouzení nevedl řádný život, mohlo by soudem býti rozhodnuto, že desetiměsíční trest odnětí svobody vykoná v příslušném typu vězeňského zařízení.

Pro veškeré výše rozvedené důvody bylo rozhodnuto jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (§ 265c, § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce.

Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok a v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 10.11.2011

Předseda senátu:
JUDr. Pavel Š i l h a v e c k ý, v.r.

Vyhotovila:
JUDr. Vladimíra H á j k o v á, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Petra Kottová